

Vonnisnummer / Griffienummer <i>2914 / 2024</i>
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 7 oktober 2024
Naam van de beklaagden
Systeemnummer parket 20CO46580 Rolnummer Notitlenummer parket DE66.97.522/2020

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13M

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie en:

BURGERLIJKE PARTIJEN

ingeschreven te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester

advocaat te

tegen:

BEKLAAGDEN

1. RRN

geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester

advocaat te

2. RRN

geboren te
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester

advocaat te

3. RRN

geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester

advocaat te

4.

met maatschappelijke zetel gevestigd te
KBO

beklaagde, vertegenwoordigd door meester

advocaat te

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek;

A als eigenaar het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning toestaan of aanvaarden

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat, buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning werd uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder werd uitgevoerd, namelijk

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van _____ geboren
en _____ geboren beiden
wonende te _____ bij aankoopakte van 05/05/1970 verleden voor notaris

als eigenaar te hebben toegestaan dat het terrein gewoonlijk werd gebruikt voor het opslaan van kranen, een kist, een verdeelpomp

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 7°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 30 april 2019 tot en met 19 juli 2022 (st. 3, 19, 102)
door _____

B als eigenaar het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning toestaan of aanvaarden

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat, buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning werd uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder werd uitgevoerd, namelijk

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als
_____ eigendom van _____ geboren
en _____ geboren beiden
wonende te _____ bij aankoopakte van 05/05/1970 verleden voor notaris

als eigenaar te hebben toegestaan dat het terrein gewoonlijk werd gebruikt voor het stallen van wagens en aanhangwagens

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 7°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 30 april 2019 tot en met 19 juli 2022 (st. 3, 19, 102)
door

C gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

de percelen gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren
en geboren beiden
wonende te bij aankoopakte van 05/05/1970 verleden voor notaris

gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van kranen, een kist een verdeelpomp

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 30 april 2019 tot en met 19 juli 2022 (st. 3, 19, 102)
door

D gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning
buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

de percelen gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren
en geboren beiden
wonende te bij aankoopakte van 05/05/1970 verleden voor notaris

gewoonlijk te hebben gebruikt voor het stallen van wagens en aanhangwagens

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 30 april 2019 tot en met 19 juli 2022 (st. 3, 19, 102)
door _____

E als eigenaar het geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning toestaan of aanvaarden

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat, buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning werd uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder werd uitgevoerd, namelijk

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
eigendom van _____ geboren _____
en _____ geboren _____ beiden
wonende te _____ bij aankoopakte van 05/05/1970 verleden voor notaris _____

als eigenaar te hebben toegestaan dat de hoofdfunctie werd gewijzigd van land- en tuinbouw in de ruime zin (aardappelloods) naar industrie en bedrijvigheid (herstel van kranen)

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 7°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ op 2 januari 2019 (st. 3)
door _____

F geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

op de percelen gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren
en geboren beiden
wonende te bij aankoopakte van 05/05/1970 verleden voor notaris

de hoofdfunctie te hebben gewijzigd van land- en tuinbouw in de ruime zin (aardappelloods) naar industrie en bedrijvigheid (herstel van kranen)

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3.; 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te op 2 januari 2019 (st. 3)
door

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding door het openbaar ministerie waardoor de zaak bij haar aanhangig werd gemaakt. De dagvaarding werd overgeschreven op het bevoegde kantoor Rechtszekerheid.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 2 september 2024. De rechtbank hernam de zaak daarbij van bij het begin, gelet op haar gewijzigde samenstelling.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen, inclusief het openbaar ministerie in de persoon van substituut-procureur des Konings, in haar vordering.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Op 2 januari 2019 ontvingen de verbalisanten een klacht betreffende het exploiteren van de loods, eigendom van en vergund als aardappelloods, voor activiteiten niet eigen aan de landbouw, namelijk het herstel van kranen. Daarbij werd gemeld dat in de aardappelloods een nieuwe firma was gevestigd, namelijk met als zaakvoerder voor het stallen van hoogtewerkers/kranen en de herstelling ervan. Op 30 april 2019 vond ter zake een controle plaats. Op 6 augustus 2019 werd een aanmaning gestuurd, waaraan geen gevolg werd gegeven. Op 30 maart 2020 werd een schrijven gericht met de mogelijkheden die de eigenaar had om de loods te regulariseren (er was sprake van een niet-vergunde uitbreiding van de loods) en de functie te wijzigen. Op 29 juni 2020 vond een overleg plaats met de eigenaar, de exploitant en de buren. In dit overleg werd een voorstel geformuleerd om een regularisatieaanvraag in te dienen tegen 15 augustus 2020. De exploitant diende ook aan te tonen dat hij enkel opslag uitvoerde in de loods. Hieraan werd niet voldaan. Omdat er "na ettelijke aanmaningen en overleg" nog steeds niet veranderd was aan de activiteit, gingen de verbalisanten op 18 augustus 2020 opnieuw ter plaatse. Op het terrein werden verschillende materialen en (aanhang)wagens aangetroffen. De verbalisanten stelden daarbij vast dat er ook kraanwagens van andere firma's gestald stonden, hetgeen deed vermoeden dat deze daar hersteld werden zoals de verbalisanten ook bij voorgaande controles vaststelden.

bevestigde dit ook in de e-mails die hij verstuurde. De rechtbank verwijst hiervoor naar proces-verbaal [redacted] stuurde een e-mail waarin hij stelde dat hij een andere loods zou kunnen huren, doch pas vanaf augustus 2021. De verbalisanten noteerden daarbij dat [redacted] reeds op 6 augustus 2019 werd aangemaand om de activiteiten onmiddellijk te staken en de activiteiten tegen 30 september 2019 integraal te verwijderen, zodat er al voldoende tijd verstreken was om een nieuwe locatie te zoeken.

2.

2.1.

Tijdens zijn verhoor van 28 september 2020 verklaarde [redacted] dat hij in 1994 een zwaar arbeidsongeval had, waardoor hij niet meer kon blijven werken. Tot 2000 stond hun zoon hen bij, maar nadien moesten ze hun aardappelactiviteiten stopzetten. De loods werd verhuurd aan [redacted] Deze deed reparaties van kranen en andere bouwmaterialen. Hij wist dat er met zijn kranen niet mocht blijven.

2.2.

Tijdens haar verhoor van 28 september 2020 verwees [redacted] naar het verhoor van haar echtgenoot en sloot zich hierbij aan.

2.3.

Tijdens zijn verhoor van 27 mei 2021 verklaarde [redacted] meldde dat hij voor 1 augustus 2021 zou vertrekken.

2.4.

Tijdens zijn verhoor van 16 september 2022 verklaarde [redacted] dat hij de loods huurde op naam van zijn [redacted] Enkele maanden nadat hij begon te huren, kregen de eigenaars en hijzelf de melding dat er met de loods iets niet in orde was qua regularisatie. Ze waren ondertussen op zoek naar oplossingen.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Eerste en tweede beklaagde moeten zich voor de rechtbank verantwoorden omdat zij als eigenaar toestonden dat het terrein gelegen te [redacted] gewoonlijk werd gebruikt voor het opslaan van kranen, een kist en een verdeelpomp (tenlastelegging A), omdat zij als eigenaar toestonden dat het terrein gewoonlijk werd gebruikt voor het stallen van wagens en aanhangwagens (tenlastelegging B) en omdat zij als eigenaar toestonden dat de hoofdfunctie werd gewijzigd van land- en tuinbouw in de ruime zin (aardappelloods) naar industrie en bedrijvigheid (herstel van kranen) (tenlastelegging E). Derde en vierde beklaagde moeten zich voor de rechtbank verantwoorden omdat zij het terrein gelegen te [redacted] gewoonlijk gebruikten voor het opslaan van kranen, een kist en een verdeelpomp (tenlastelegging C), omdat zij het terrein gewoonlijk gebruikten voor het stallen van wagens en aanhangwagens (tenlastelegging D) en omdat zij de hoofdfunctie wijzigden van land- en tuinbouw in de ruime zin (aardappelloods) naar industrie en bedrijvigheid (herstel van kranen) (tenlastelegging F).

2.

Ondanks het door beklaagden in conclusies en op de terechtzitting van 2 september 2024 gevoerde verweer, blijkt hun schuld genoegzaam uit het strafdossier. Het terrein van [redacted] werd tijdens de incriminatieperiode door [redacted] niet enkel in gebruik genomen voor zonevreemde bedrijfsactiviteiten met onvergunde functiewijziging tot gevolg. Bovendien werd het terrein op gewoontelijke wijze gebruikt voor het stallen van voertuigen en voor het opslaan van allerlei materialen en materieel.

De rechtbank verwijst daartoe naar de vaststellingen van de verbalisanten en naar de aan het strafdossier gevoegde foto's. Ondanks de klacht van 2 januari 2019 (incriminatiedatum van tenlasteleggingen E en F) en ondanks de controle die op 30 april 2019 (begindatum van de incriminatieperiode van de overige tenlasteleggingen) plaatsvond en waarbij onder meer *"het stallen van hoogtewerkers/kranen en de herstelling ervan in de loods, die vergund werd als aardappelloods"* werd vastgesteld, stelde geen van beklaagden een einde aan de vastgestelde onregelmatigheden. verklaarde tijdens zijn verhoor van 16 september 2022 nochtans zelf dat hij enkele maanden na de start van zijn huur (op 1 november 2018) te horen kreeg dat er 'iets' niet in orde was met de loods. De feiten kaderden binnen het maatschappelijk doel van en zijn ook aan haar toerekenbaar. Eigenaars waren op de hoogte van de door uitgeoefende activiteiten, maar ondernamen niettemin tijdens de incriminatieperiode niet de nodige stoppen om hieraan een einde te stellen.

De schuld van beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten staat dan ook vast en de rechtbank zal hen hiervoor veroordelen.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklaagden overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek telkens één straf op voor de bewezen verklaarde feiten samen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagden plaatste hun eigen belang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening.

Beklaagden waren reeds lange tijd op de hoogte van de inbreuken maar lieten na de situatie onverwijld te regulariseren.

Een strenge straf dringt zich in principe dan ook op.

3.

Eerste en tweede beklaagde zijn respectievelijk en beschikken over een blanco strafverleden.

De ernst van de lastens eerste en tweede beklaagde bewezen verklaarde feiten is volgens de rechtbank te zwaarwichtig om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan eerste en tweede beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou hen onvoldoende doen inzien dat dergelijke feiten niet kunnen worden getolereerd en zou hen een gevoel van straffeloosheid geven.

Gelet op de ernst van de feiten, het economisch voordeel dat eerste en tweede beklaagde gedurende lange tijd verkregen uit de bewezen misdrijven en het aanslepend herstel, doch anderzijds ook rekening houdend met hun gevorderde leeftijd, hun blanco strafverleden en hun aandeel in de feiten, is de hierna bepaalde geldboete gepast en noodzakelijk om eerste en tweede beklaagde te doen inzien dat de regels die waken over een goede ruimtelijke ordening ernstig te nemen zijn en de handhaving ervan een grote maatschappelijke kost met zich meebrengt.

4.

Derde beklaagde is en liep één politionele veroordeling op. Vierde beklaagde beschikt over een blanco strafverleden.

De ernst van de lastens derde en vierde beklaagde bewezen verklaarde feiten is volgens de rechtbank te zwaarwichtig om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verantwoorden. Deze gunst zou hen onvoldoende doen inzien dat dergelijke feiten niet kunnen worden getolereerd en zou hen een gevoel van straffeloosheid geven.

Gelet op de ernst van de feiten, het economisch voordeel dat derde en vierde beklaagde (onder meer gelet op de lage huurprijs) gedurende lange tijd verkregen uit de bewezen misdrijven en het aanslepend herstel, doch anderzijds ook rekening houdend met het feit dat ze nog niet eerder voor soortgelijke feiten werden veroordeeld, is de hierna bepaalde geldboete gepast en noodzakelijk om derde en vierde beklaagde te doen inzien dat de regels die waken over een goede ruimtelijke ordening ernstig te nemen zijn en de handhaving ervan een grote maatschappelijke kost met zich meebrengt.

4. HERSTEL

1.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur diende op 19 september 2022 lastens een herstellvordering in bij het openbaar ministerie, waarover de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering op 13 september 2022 positief adviseerde.

Concreet vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de staking van het strijdige gebruik, meer bepaald *"het staken van het gewoonlijk gebruik voor de opslag van voertuigen, materiaal en materieel en de verwijdering van al de voertuigen, materiaal en materieel"*.

2.

Uit het proces-verbaal blijkt dat op 8 mei 2024 nog steeds *"materieel op het perceel werd geplaatst. Een 3-tal vrachtwagens met kraan, 2 vrachtwagens en een verhuislift rechts van de loods (...) Een witte bestelwagen staat voor de loods geplaatst en een personenwagen, 2 aanhangwagens en een kleine vrachtwagen zonder laadbak rechts van de loods"*. Ook op de terechtzitting van 2 september 2024 verklaarde derde beklaagde bij monde van zijn raadsman dat er nog steeds (aanhang)wagens werden gestald.

De herstellvordering is bijgevolg niet zonder voorwerp.

3.

De herstellvordering is niet kennelijk onredelijk en niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening. De herstelmaatregel is voldoende gemotiveerd in functie van een goede ruimtelijke ordening. Er wordt in de herstellvordering onder meer gewezen op het feit dat de overtreding plaatsvond in agrarisch gebied en dat *"een herstellplaats voor takelwagens/kranen een niet-toelaatbare zonevreemde activiteit in agrarisch gebied is. Bovendien betreft het een reeds doorgevoerde functiewijziging dewelke een inbreuk vormt op de bestemmingsvoorschriften"*.

Overwegende dat de plaatselijke overheid de toetsing met de goede ruimtelijke ordening maakte met betrekking tot de functiewijziging. De vergunning werd geweigerd (...) Overwegende dat de loods aanleiding (geeft) tot hinder voor de omwonenden, die klachten uiten. Zo geeft het stallen van openstaande kranen een impact op het achterliggende landschap. Daarnaast geeft het uitvoeren van herstellingen, zowel binnen als buiten, aanleiding tot lawaaioverlast. Daarnaast bevindt de loods en de verhardingen zich dicht bij het aangrenzende perceel”.

De hiervoor beschreven gevolgen van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn kennelijk niet verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening, zodat het herstel, dat nog altijd niet werd gerealiseerd, moet worden bevolen. Het betalen van een meerwaarde herstelt de gevolgen van de bewezen verklaarde feiten niet op een wijze die kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De enkele betaling van een meerwaardesom verandert niets aan de onaanvaardbare activiteiten in agrarisch gebied. Ook de hinder voor omwonenden en het niet in de onmiddellijke omgeving inpasbaar ruimtegebruik blijven bij het betalen van een meerwaardesom onverkort bestaan.

Het gevorderde herstel is bovendien evenredig aan de concreet vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en is redelijk in vergelijking tot de last die dit voor eerste, tweede en derde beklaagde meebrengt.

Omwille van het talmen van eerste, tweede en derde beklaagde in het verleden om tot herstel over te gaan, vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur terecht de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De lange tijd sedert dewelke eerste, tweede en derde beklaagde al konden overgaan tot het herstel en de ruime termijn die hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385 bis, laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna eerste, tweede en derde beklaagde pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

stelden zich burgerlijke partij lastens beklaagden.

De burgerlijke partijstellingen zijn tijdig en regelmatig naar vorm. De rechtbank verklaart de erin vervatte vorderingen ontvankelijk.

2.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 van het (oud) Burgerlijk Wetboek is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich klaagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat. Dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

3.

Naast het herstel in natura conform de uitgebrachte herstellvordering (zie hierboven, onder titel 4), vorderen de beklagden hoofdelijk dan wel in solidum te veroordelen tot het betalen van een materieel-moreel vermengde schadevergoeding van 3.000 euro, te vermeerderen met intresten en een rechtsplegingsvergoeding.

4.

Ondanks de door beklagden in conclusies en op de terechtzitting gevoerde betwisting, neemt de rechtbank aan dat de beklagden als gevolg van de bewezen verklaarde feiten zowel morele als materiële schade leden.

Wat de gevorderde morele schadevergoeding betreft, wijst de rechtbank erop dat ook de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering in haar advies van 19 september 2022 oordeelde dat er sprake is van *"visueel-vormelijke hinder die onaanvaardbaar is binnen de onmiddellijke omgeving en de hinder voor derden in functie van de weerslag van de geïmagineerde handeling(en) op het vlak van gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen (...). De aanwezigheid van kranen/takelwagens/hogtewerkers en andere voertuigen geven het perceel in kwestie een slordige aanblik, wat visueel storend is in de hierboven geschetste onmiddellijke omgeving. Gelet op de dimensies van deze activiteiten, houdt dit ook een ruimtegebruik in dat de draagkracht van het perceel binnen de onmiddellijke omgeving overschrijdt"*. In haar advies verwees de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering ook naar de weigeringsbeslissing van het college van 28 september 2021 waarin het volgende werd gesteld: *"Vanuit visueel-vormelijke elementen kan inderdaad gesteld worden dat het stallen van openstaande kranen een impact heeft op het achterliggende landschap. Aangezien de herstellingen zich zowel buiten als binnen bevinden mag ook geoordeeld worden dat er sprake is van lawaai-overlast en dat er overmatige hinder bestaat ten opzichte van de burens. Ook inzake veiligheid dient geoordeeld te worden dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met het nabuurschap. (...) aangezien het herstel van de kranen zich achteraan het perceel bevindt is er ook terecht sprake van privacyhinder aangezien er zichten ontstaan op de achtergevel van het huis en de tuin van het aanpalende perceel"*. De gevorderde morele schadevergoeding komt billijk voor en wordt integraal toegekend.

De rechtbank neemt daarnaast aan dat de beklagden administratiekosten en kochten achternaageloop hebben geleden. In overeenstemming met de niet-bindende Indicatieve Tabel en rekening houdend met de complexiteit van de zaak, kent de rechtbank hen een bedrag van 150 euro toe uit hoofde van administratiekosten en kosten achternaageloop.

De toegekende bedragen dienen te worden vermeerderd met de intresten, zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte.

De beklagden zijn tevens gerechtigd op een rechtsplegingsvergoeding, die gelet op de herleiding van hun initiële vordering op 975 euro wordt bepaald.

5.

Wat de vordering tot vrijwaring van de beklagden lastens de beklagden betreft, wijst de rechtbank erop dat de strafrechter die verschillende personen hoofdelijk of in solidum tot betaling van een schadevergoeding aan de burgerlijke partij veroordeelt, niet bevoegd is om te beslissen in hoeverre deze partijen, onderling, in deze veroordeling zullen bijdragen.

De rechtbank wijst deze vordering om die reden af als niet-ontvankelijk.

6.

Omdat de door beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

BESLISSING

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Eerste beklaagde,

De rechtbank:

- verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van tenlasteleggingen A, B en E;
- veroordeelt eerste beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** van een gedeelte van **2.000,00 euro** (zijnde 250,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8)) van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar;
- wijst eerste beklaagde erop dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt Ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **58,90 euro** overeenkomstig artikel 1 van het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **24,00 euro**.

* * *

Tweede beklaagde,

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van tenlasteleggingen A, B en E;
- veroordeelt tweede beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent tweede beklaagde **GEWOON UITSTEL** van een gedeelte van 3.000,00 euro (zijnde 375,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8)) van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar;
- wijst tweede beklaagde erop dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

- legt tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **58,90 euro** overeenkomstig artikel 1 van het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt tweede beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **24,00 euro**.

* * *

Derde beklaagde

De rechtbank:

- verklaart derde beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van tenlasteleggingen C, D en F;
- veroordeelt derde beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens derde beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent derde beklaagde **GEWOON UITSTEL** van een gedeelte van 2.000,00 euro (zijnde 250,00 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8)) van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar;
- wijst derde beklaagde erop dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van derde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt derde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **58,90 euro** overeenkomstig artikel 1 van het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt derde beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **24,00 euro**.

* * *

Vierde beklaagde,

De rechtbank:

- verklaart vierde beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van tenlasteleggingen C, D en F;
- veroordeelt vierde beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **8.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **1.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8).

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van vierde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt vierde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **58,90 euro** overeenkomstig artikel 1 van het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt vierde beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **24,00 euro**.

* * *

Kosten

De rechtbank:

- veroordeelt **eerste, tweede, derde en vierde beklaagde elk tot 1/4de** van de gerechtskosten, tot op heden in hun geheel begroot op de som van **393,14 euro**;
- legt de kosten begroot op **117,40 euro** (dagvaardingen d.d. 10/11/2023) **ten laste van de Belgische Staat**.

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt lastens eerste, tweede en derde beklaagde, het **herstel in de oorspronkelijke toestand** van de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ hetgeen impliceert:

"het staken van het gewoonlijk gebruik voor de opslag van voertuigen, materiaal en materieel en de verwijdering van al de voertuigen, materiaal en materieel"

en dit binnen een termijn van 6 maanden vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel lastens eerste, tweede en derde beklaagde;

- zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 6.3.6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte brengen als zij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig hebben uitgevoerd;
- machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel op kosten van de veroordeelden indien eerste, tweede en derde beklaagde in gebreke blijven het herstel tijdig te bewerkstelligen.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Vordering

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partijen ontvankelijk en in de hiernavolgende mate gegrond;
- veroordeelt beklaagden in solidum om aan een **definitieve schadevergoeding** te betalen van **2.650 euro**, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 10 oktober 2020 tot op vandaag en met de moratoire (gerechtelijke) interesten vanaf vandaag tot de datum van volledige betaling, telkens aan de wettelijke rentevoet;
- veroordeelt beklaagden tevens in solidum tot de kosten, waaronder een **rechtsplegingsvergoeding** begroot op **975 euro**.

✓ Vordering

De rechtbank verklaart de vordering tot vrijwaring van
niet-ontvankelijk.

lastens

✓ Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

|

Rolnummer
rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele rechtbank

Dertiende kamer

Vonnisnr /
p. 17

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **07 OKTOBER 2024** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

~~Met bijstand van griffier~~

